

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Igéret szép szó...

Pécs, 1898. november 30.

Bánffy báró híres furfangja, a melyre mint kiváló államférfiui tulajdonságra ő maga annyira büszke volt, csak addig vált be, míg az ellenzék komolyan vette a jeles államférfiu adott szavát s rá nem jött arra, hogy a kormányelnök a politikában nem alkalmazza az adott szó fogalmára azt a jelentőséget, amely erre nézve a társadalmi életben közkeletű érvénynyel bír.

Hogy Bánffy báró üres hangnál egyébként nem tekinti politikai kérdésekben tett kötelező ígéreteit, azt Apponyi Albert tegnapi beszédében világos példákkal bizonyította, mikor fölhozta, hogy Bánffy elfogadta a millenniumkor az ellenzék által fölajánlott békejobbot s ki is használta politikailag az ekként nyert fegyverszünetet, de az ennek ellenértéke gyanánt tett azt az ígéretét, hogy a megtámadott választások fölötti kuriai biráskodást életbe lépteti, megszegte, mert az országgyűlést föl szlatta, mielőtt az erre vonatkozó javaslat törvénynyé válhatott volna, az új országgyűlés elé pedig nem terjeszti be.

Hasonló szószegést bizonyított rá Apponyi a kiegyezés kérdésében is, a mikor a kiegyezési provizorium támogatására a nemzeti párt támogatását azzal a kötelező ígérettel eszközölte ki, hogy magáévá tette Apponyi magyarozatát az 1867: XII. t. c. 68. §-áról, amely szerint az egységes gazdasági terület csak Ausztria alkotmányos törvényhozásának kifejezett hozzájárulásával tartható fenn, ami ha a folyó év végéig bármi oknál fogva be nem következnek, Magyarország gazdaságát önállóan rendezi be. De ezt az ígéretét is megszegte Bánffy báró, mikor most azon mesterkedik, hogy a gazdasági közösséget az osztrák Reichsrath nélkül, az ottani 14. §. segítségével tartsa fenn.

Most azonban az ellenzék már kiábrándult abból a naiv hitből, hogy az adott szó szentsége egyaránt kötelező, akár a közönséges társadalmi életben, akár köz-

ügyekre vonatkozólag a politikában adatott. Most már tudja az ellenzéken minden ember, hogy a kormányelnöknek politikailag lekötött szavára semmit sem lehet adni, mert ő azt maga is csak egyszerű családoknak tekinti könnyen hívó politikai ellenfeleinek fölültetésére és kijátszására. Ez az ő politikai rendszeréhez tartozik s általa diplomáciai ügyességnek nevezetik.

Az ilyen ügyesség azonban csak addig kecséget eredményyel, a míg akadnak könnyenhívók; most már azonban, mikor a könnyenhívók serege már kiábrándult, kárba vészett minden további ügyeskedés. Megpróbálta tehát a jeles diplomata más irányban csinálni a hangulatot maga mellett. Ismeri ő a mézes madzag politikáját is, a melylyel már oly sokszor lehetett a naiv magyart lépre csalni. Ujabb *nemzeti vívmányokról* kürtöltette hát tele az országot. Mikor a legnagyobb szorongattatások között volt, megjelent a közös külügyminiszter a magyar fővárosban, hogy referáljon az éppen itt tartózkodó uralkodónak a szakmája körébe tartozó folyó ügyekről. Ez a körülmény merész eszmét oltott bele a nagy államférfiui agyba. Ki kell kürtölni, hogy *a közös külügyminiszter ezentúl a magyar fővárosba teszi át a hivatalát* arra az időre, míg a király a mi körünkben tartózkodik, s miután ez jövőre gyakorabban és huzamosb időre fog megtörténni, *a magyar nemes testőrség is állandóan Buda várába fog áthelyeztetni*, hogy a magyar udvartartás fényét idehaza emelje.

Ezek az újabb vívmányok, ha nem is szerelik le az országgyűlési ellenzék bosszúadásait, de a nemzetnél hangulatot csinálnak ezek ellen s akkor az obstrukció, mint az életnedvétől megfosztott fa, magától elpusztul. Csak hogy Bánffy elhagyta hagyományos szerencséje; azokról a nemzeti vívmányokról csakhamar kisült, hogy azok nem egyebek humbugnál. Szó sincs a külügyminiszteri székhelynek még csak időleges áthelyezéséről sem, mert akkor az egész diplomáciai testületet is át kellene helyezni. Abból, hogy a külügyminiszter

ő felségéhez Budára jön referálni, mikor ez itt tartózkodik, ép oly kevéssé következik székhelyének áthelyezése, mint a hogy Bánffy nem helyezi át székhelyét Bécsbe, mikor hivatalos ügyekben rándul föl a császárvárosba. A külügyminiszter egyszerűen ott keresi föl az uralkodót, a hol az éppen tartózkodik, mert nem idézheti meg az uralkodót az ő hivatali székhelyére, ha közlendői vannak.

Hasonló humbugnak bizonyult a testőrség áthelyezéséről szóló hír is. Tárgyalások folynak a magyar testőrség javára tett pénzbeli alapítványok kezelésének rendezéséről, hogy ezek az alapítványok a magyar kormány kezelésébe adassanak, de hogy a magyar testőrség állandóan a magyar fővárosba helyeztessék, arról szó sem esett s ilyen szándékról az udvarnál nem is tud senki semmit.

A furfang hát megint csütörtököt mondott; az újabb nemzeti vívmányokkal nem lehetett fogni egy árva gimplit sem. Ez méltán kétségbeejthette a nagy diplomatát, aki furfangra alapította eddig összes sikereit. Most már kétségbeesetten kapkod újabb fogások után, de ezek már nagyon szánandó képét mutatják a vergődésnek.

Mert az a kísérlete, a miről tegnapi táviratunk adott hírt s amely abban áll, hogy az ellenzék az indemnity megszavazására s újabb kiegyezési provizorium engedésére azzal az ígérettel akarja rávenni, hogy ezek elintézése után lemond állásáról, csakugyan annyira magán hordja a kétségbeesett kapkodás jellegét, hogy kacagnunk kellene rajta, ha oly véghetlenül bosszantó nem lenne még csak annak a föltevése is, hogy ilyen ügyetlen ügyeskedéstől a furfang nagymestere egyáltalán eredményt várhatott is.

Hát a hülyeségnek olyan nagy mértékével megvertéknek hitte Bánffy báró az ellenzék vezéreit, hogy azok első pillanatra is föl ne ismernék a durván szótt hálót? Hogy is ne; az ellenzék rögtön háritson el minden akadályt, a mely Bánffy báró kormányon maradásának útjában áll, csak

TAUSZIG ÁRMIN

áruházában Pécsen

Piacsek-féle ház, földszint és első emelet.

November 22-én kezdődik a nagy karácsonyi és ujévi Occasio eladás. Rendkívül mélyen leszállított árban eladásra kerülnek: **divat-selymek 45 krtól és feljebb, női ruhakelmék, confectio, szörme-árak, díszek, velezek és szőnyegek.**

Kívánatra mintákat vidékre bérmentve.

azért, mert ő megígéri, hogy azután önkényt beadja lemondását.

Nos, ha Bánffy önmaga nem rontotta volna le eddigi szöszegéseivel az ellenzéknek tett ígéreteibe vetett hitet, még akkor is képtelenség lenne az ellenzék részéről ilyen paktumba belemenni, mert annak a vizontszolgálatkép felajánlott lemondásnak épen akkor kell bekövetkeznie, ha az ellenzék folytatja a harcot; míg ha leszerel, elfogadja az indemnityt és a provizóriumot, akkor semmi elfogadható oka a kormányválságnak többé nem is lehet.

Ha az adott szó konzekvenciája a Bánffy-kormányban egyáltalán válságot előidézhetne, úgy annak már régen el kellett volna pusztulnia a föld színéről. Most az egyszer majd megfordítja az ellenzék a dolgot s megköveteli előbb az ellenszolgálatást, mielőtt a maga részéről tenne valamit.

Tessék előbb lemondani, aztán majd meglátjuk, hogy adhatunk-e indemnityt, mert „az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó” tartja a közmondás s az ellenzék megtanulta a maga kárán, hogy a Bánffy ígéretei ebben a tekintetben a lehető legrosszabbak.

Hirek.

Pécs, 1898. nov. 30.

Szárnyakon a városon át.

(Kossuth nóta.)

Leles hangú gyűlést tartottak hétfőn ami derék jogászaik, kik megmutatták, hogy még él nálunk, a pezsgőverő ifjúságban egy része annak a lelkesedésnek, mely egykor oszlopa volt a nemzet felejthetlen nagy idejének, megmutatták, hogy még nem satnyultak el, nem sülyedtek a blazirt tétlenségig. Elhatározták, hogy december másodikat: nem ünneplik meg, nem ünnepelnek parancsszóra, nem ünnepelnek együtt a német sógorral. S fel-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A farsangi fánk.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Ollóssy uram, becsületes szabómester és mostani adószedő, sokat tartott a családi hagyományokra. A mint volt ifju korában, azonképen legyen most is minden. A mesterség aranybánya volt számára, szorgalma meghozta gyümölcsét. Az ég okos, derék asszonygyal áldotta meg és a házaspár boldogsága teljes volt, midőn a sors egy leánykával jutalmazta meg őket, a ki gyönyörűen fejlődött.

Midőn Ollóssy uram a tű és vasaló letevésére szánta el magát, Ollóssy Katica ép tizenhét nyarat ért és még hozzá a legszebb, legderekabb leány volt a kis városban. S a mi a fiatal leány szépségét oly kecsessé tette, az a természetes szellem, az egyszerűség volt, a mi mindenkit elragadott, a ki csak látta őt.

Természetesen Katica nem volt valami emelkedett szellemű leány. Elemi iskolába járt, megtanult jól írni és tőrhetően számolni. A sok hókusz-pókuszról; a régi és új nyelvektől, algebrától, chémiától, fizikától, meg tudja Isten, mi mindenfélelől megkíméltek az ő fűrtös fejecskejét. De a ki a tizenhét éves leányt egy tapasztalt szakácsné nyugodt ügyességével a tűzhely körül sűrőgni-lorogni látta, a ki a szobákban, hálóteremben azt a ragyogó tisztaságot és csinoságot — mely az

ébredt szívében a hazafiság nyugvó, de soha el nem alvó szikrája, kicsapott a hatalmas láng s a csoportokban távozó ifjúság, a Kossuth nóta éneklésével vonult végig a Király-utcán! A járó kelők meglepetve szemlélték ezt a magasztos látványt, s bizony voltak, akik halk sóhajjal gondoltak arra a szép időkre, midőn ily lelkes ifjúság előtt nyíltak meg Táncsics börtönének ajtai, midőn ők voltak oszlopai ama kornak, melyet a magyar ember ihlettől rebegős ajkakkal a magyarok szabadságharcának nevez!

(A lovagiasság jutalma.)

Egy helybeli fiatal urral történt meg ez a mulatságos historia.

A fiatal urat naponként elviszi útja a Makár-utcán végig, ahol a napokban egy holdvilágos estén, sétája közben az utca másik vége felől segélykiáltásokat hallott. A hangra figyelmessé lévén, közelebb ment, látta amint néhány berugott iparos tanonc egy fiatal, piros pozsgás, barnahajú szobacicát inzultál.

Hárman vagy négyen körülfozták, s ugyancsak vallották neki saját külön, kézzel fogható módszerük szerint a szerelmet.

A fiatal úrban — ki látta, hogy három férfi támadt meg egy védtelen nőt — telébredt a lovagiasság, s harsány hangon rákiáltott a legényekre hogy engedjék szabadon a fiatal leányt.

Hogy mi volt oka annak, hogy a legények a figyelmeztetésre bátortalanul meghunyászkodva, tért engedtek a szobacicának, és hogy nem agyabugyálták meg alaposan a »kártyájukba beszélő« urat, azt nem tudni. Lehet, hogy a fiatal ur tiszteletet parancsoló alakja, vagy tán a kezében levő hatalmas sétatálcá tette meg a hatást, elég az hozzá, hogy az utca csakhamar tiszta lett, és a kis barna leány, egy hálás pillantást vetve az urfira akadálytalanul folytatta útját.

Napok teltek el azóta, s a mi fiatalemberünk nem is gondolt többé lovagias tényére, amidőn tegnap este ismét végig menve a Makár-utcán egyszerre csak apró, poroszkáló lépések zaját hallotta a háta mögöl.

— Úrfi, úrfi álljon meg! kiáltotta valaki.

A fiatalember meglepetve állt meg, s nem sokára szemben találta magát a megmenetett szoba cicával, a ki kipirult arccal, a futástól lihegve mondta:

„Ő kezét dicséri — örvendező meglepedéssel szemlélte, az száz emelkedettebb szellemű leányt is kevesebbre becsült mesterkélttségével és ékességével, mint ezt az egyet, a ki ha nem is használt szakácskönyvet, himző rá-mája sem volt, de tizenhét éves kora dacára igazán jó kis »gazdasszony« volt.

Tisztelemben sem volt hiánya a kis leánynak. Voltak sokan, akik őt, úgy, a mint állt, elvették volna, viszont voltak olyanok is, akik a csinos kapitálist tartották a földolagnak, mely a szülők halála után a leányra várt. De Ollóssy uram és méltó élteparja őrizték a gyermeket, mint a szemük fényét és nemcsak kedélyének kiművelése felett őrködtek, hanem a fölött a kis szív fölött is, nehogy egyszer csak vakul és örülten a maga útján haladjon.

Midőn azonban Katica tizennyolcadik életévét betöltötte, a méltó házaspárnak »józan megfontolással« ezt a fejezetet is tárgyalnia kellett. Természetes, a mama volt az első, a ki ebbe belevágott. A mamák hiába, nem nyugosznak addig, míg anyósokká nem lesznek! De Ollóssy uram hallani sem akart erről.

— A mi Katánk férjhez menjen? Olyan nincs! Te húsz éves voltál, a mikor érted mentem. Hát neki is van még ideje!

— Hm! — vélekedett Ollóssy »mama«, nem egészen méltányló fejbőlintással. Nekünk is kellett ám várunk, míg te mester lettél, Pista! Hátha most is úgy lenne és ha olyan kellő csinos ember, olyan hivatalnok, vagy tanító, vagy . . .

— Én vagyok az urfi, a kit a multkor megszabadított. De ne tessék gondolni, hogy izé . . . hogy hát . . . olyan későn az utcán jártam, a gazdám küldött a patikába. Hát köszönöm is szépen a segítségét. Ezt meg magának hoztam, fogja kérem.

S ezzel egy tekintélyes kis csomagot, nyomott az urfi markába, s a következő pillanatban eltűnt. A fiatal úr mosolyogva tekintett a leányka után, s kíván csian hozzá fogott a csomag kibontásához.

Három darab frissen sült almás rétes volt benne!

Ime még nem haltak ki egészen a lovag korszak alakjai csak változtak a korszellem szerint. Azelőtt: delnő, pálmaág, most: szobacica — almás rétes!

(Miska.)

Ez a Miska, nem valami uraságoktól levetett libériában járó urasági inas ám, hanem egy feketeszőrű gömbölyű kis cica, Pécs sz. kir. város rendőrségének hivatalos macskája.

Hogy tetszik mondani? Hogy a rendőrségnek nincs macskája?! Tessék csak megnézni, mikor ott a bejárat mellett, a szakaszvezető szobájában, elterül az ágyon. Olyan az, mint egy koromba esett fiók tigris, s irgalmatlan nagy becsben áll minden toronyalji ember előtt.

Van neki állandó kosztja, jó meleg lakása, s aligha hiszem, hogy Miska cserélne valamelyik »urfi« atyafiával. De érdekes kis állat is ám ez a feketeszőrű cica. Amint a toronyóra elüti az éjjelt és közbiztonságunk éjjeli lovagjai egyenként duródnak elő a torony alul, utánuk biztosan kikerül a Miska is. Kimegy a szentháromság szoborig, körül néz, s aztán kutyahúséggel követi valamelyik rendőr őrszemet.

Ha megunja magát visszajön, s szép csendesen lebujaik városházi fekvő helyére, szóval rendőri őrszolgálatot teljesít.

Habár most még hirhedtebb betörök elfogásával nem foglalkozik, elég jó szolgálatot teljesít, az éléskamrák cincogó tolvajainak letartóztatása körül.

No nem kell búsulni! Majd kinövi magát a Miska, mire nálunk titkos rendőrséget szerveznek!

Gecsi Gerő.

— Tanító! Ép ez kellene! — mondta Ollóssy uram, felesége szavába vágva egész haragosan.

— Hát nem tanító volt az, a ki téged el akart halászni orrom elől? Ettől fogva nem szívelhetem az egész kart. S mi több: az Ollóssyak szabók voltak dédapámtól kezdve; sajnos, nekem nincs fiam, ki a mesterséget folytathatná, de a vőmnek olyannak kell lennie, a ki ért a tű és olló kezeléséhez!

S bár a feleség csak gyengén rázta is fejét, az öreg — teringgett! — elkialtotta magát s az asszony elhallgatott. Különben ő okos asszony volt, a kellő időben mindig el tudott hallgatni.

Egyszer egy csinos fiatal ember jött a házhoz, a ki értelmes szemeivel jókedvűen végig tekintett a két öregre s ott nyomban a nyakukba borult. E fiatal ember Ollóssy uram hugának fia volt, a ki elvégezvén a semináriumot, egy ideig nevelősködött s most a kis városban — hol Ollóssyék is laktak — tanítói állást kapott. Előtte csak nem csukhatták be az ajtót s a kis családnak mindennapos vendége volt és később a vak is észrevehette, hogy az öregek minden elővigyázata dacára a kis Amor ott röpködött a ház körül és Katica szívet lángba borította.

Egyszer Pál viruló reménynyel szívében »rövid értekezésre« kérte fel nagybátyját, de mélyen lesujtva ment ki a szobából, ki a kis kertbe, hol Katica dobogó szívet várt az eredményt. Az eredmény nem a legjobb volt. Az öreg egyszerűen megmondta, hogy: »Te

Napirend 1898. december hó 1-én

Naptár: csütörtök, dec. 1. — Róm. kath.:
 Elig. — Prot.: Elig. — Görög-kel.: (nov. 19) Abdiasz.
 — Zsidó: Kiszlev 17. — Nap két 7 óra 13 perckor;
 nyugszik 3 óra 54 perckor. — Hold két 6 óra 42
 perckor este; nyugszik 9 óra 47 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai
 intézet jelzése szerint: enyhe idő és eső várható.
 Színház: »Gésák«, operett.

— (Az ügyvédi kamara az Erzsébet szobor javára.) A pécsi ügyvédi kamara szeptember 16-án tartott rendkívüli ülésében elhatározta, hogy a dicsőült királynénk emlékére állítandó szobor alapja javára tagjai körében gyűjtést rendez. Ennek a gyűjtésnek az eredményéről számolt be a kamarai választmány tegnapi ülésén Szakvály Emil kamarai pénztáros, jelentvén, hogy a kamarai tagok részéről összesen 273 frt 50 kr. folyt be a mondott célra, a mely összeg azonban korántsem meríti ki a kamarai tagok által a szoboralap javára tett adományokat, mert sokan már a kamarai gyűjtőivek bemutatása előtt más helyütt adakoztak. A kamara választmánya elrendelte, hogy az itt befolyt 273 frt 50 kr. a pécsi kir. adóhivatal pénztárába szállíttassék be.

— (Új ifjusági egyesület.) Vasárnap alakult meg Pakson a »katolikus ifjusági egyesület«, — mely különösen a felnőtt földmives ifjuság kiművelését célozza — nagyszámu közönség jelenlétében. Elnökül Streicher József plebános; alelnökül Tumpek Ferenc földmives és jegyzőül Bors József tanító választott meg egyhangulag. Hogy milyen fontos tényező leendő ez az egyesület a földmives ifjuság nevelésében, arról tán nem is kellene szólni, mert tudják mindazok, kik a nép között élnek, hogy a földmives ifjak szorulnak rá leginkább arra, hogy olyan menhelyről legyen gondoskodva, mely az élet legveszedelmesebb korában — a serdülő korban — megóvjá mindattól, mi vesztét okozhatná. Mert ha ilyen helyről nincs gondoskodva, úgy a korcsma borgőzös levegőjében keresi a földmives ifju a szórakozást

derék ember vagy Pali, de tanító vagy, nem szabó. Egyszer feltettem magamban, hogy leányomat csak olyan embernek adom, ki használható kabátot tud előállítani. Mindenben követem az öregeimet, öcsém! És most menj, ezután pedig légy takarékos látogatásaidal!

Pál tehát lesujtva értesítette őt az eredményről s Katica sirni kezdett. De csakhamar letörülte a könnyűt csillogó szeméről és kérdezte:

- Pali, szeretsz-e engem?
- Jobban, mint életemet!
- Azt hiszed, nehéz szabónak lenni?
- De Kató . . .

— Ne érts félre! Atyám olyan embernek akar adni, a ki használható kabátot tud csinálni — ha szeretsz, te ügyes és okos ember vagy . . .

— Utóvégre tollal és fejjel — sóhajtott Pál — de tüvel és mértékkel.

— De kedvemért megpróbálok, ugye! — szorongott Katica — nem tudok mást szeretni, mint téged és ismerem atyámat, hogy a mit kimond, abból nem enged!

És Pál, a jó állásu tanító, sóhajtván bár, de megígérte, hogy szabad óráiban megkísérel szabóskodni.

Ez történt egy János napja körül. Eljött az ősz, a tél. Pál szándékosan kerülte nagybátyja házát.

— Kató halálra busulja magát, papa! mondta az okos Ollósné egy este férjének.

és hogy ez a hely legkevésbé sem az erkölcsök nemesítését mozditja elő, azt sajnos tapasztaljuk. Örömmel üdvözljük tehát az új egyesületet, mely hogy céljának meg fog felelni erről garanciát nyújt a megválasztott elnök Streicher József neve, ki az országban az ily célú egyesületek alakításának uttörője és hivatott vezetője.

— (Az izraelita jótékony egyesület) vasárnap nyitotta meg tápintézetét, hol 80 szegény gyermek nyer naponként ebédet. Ugyancsak ekkor osztottak ki 58 gyermek között meleg téli ruhákat. A szép ünnepségen Perls Ármin dr. tartott beszédet s jelen volt az izr. hitközség elöljárósága dr. Nemes Vilmos vezetése alatt, valamint a nőegyesület választmánya is, Weiller Sarolta elnöknővel az élén.

— (Az ideai télről.) Falb tudós kijelentései dacára mindinkább általánossá lesz az a meggyőződés, hogy nagyon enyhe télre van az idén kilátásunk. Erre mutat az a nagy légenyhülés is, a mely az utóbbi időben beállott. A szapora másodvirágzások is arra az okra vezethetők vissza, hogy az idén hiányoztak az őszi viharok s a hőmérsék egyszersem szállott alá arra a fokra, mely ebben az időszakban normális volna. Októberben például nem volt három foknál nagyobb hideg, míg más években rendszerint —0.8 fokra állott a hőmérő. Ez az idő a tapasztalatok szerint olyan enyhe decembernek az előhírnöke, a melyen 1880 óta nem volt, a mikor már ebben a téli hónapban is +10 fok volt a leghidegebb idő. Hogy az idén is erre várhatunk, azt még abból a körülményből is következtetik, hogy atlanti depressziók, a melyek ebben az időben rendszeren átvonulnak Anglia felett s a brit szigetek ismeretes lágy téli klimáját okozzák, most inkább kelet felé, Európának húzódnak. Szóval, az idén a korcsolázók aligha keveset csörgetik a siklósi-uton a fényes számaikat.

Azt hiszem, ebbe a Paliba szerelmes — mi lesz ebből?

— Semmi! felelt rá Ollósy uram jámborul. Ismersz engem. A mit kimondok, a melől nem tágitok. Nálam minden a régi szokás szerint megy. Sehogy másképp!

A mester felesége sóhajtott és hallgatott, mert érezte, hogy a beszéd ideje még nem érkezett el.

Katicának fájt ugyan a szive, de a viszony közte és Pál között még sem volt annyira megtörve, mint a hogy ezt a szülők hitték. Időközönként, igaz, hogy ritkán, talált Katica pár sort, a melyben Pál közölte vele, hogy vágya már nem hagy neki nyugtot, meg kell őt látnia. Ilyenkor kisurrant Katica este felé a kertbe egy negyed órára és hátul a kerítésnél, a melyen Pál lovas módjára ült, rövid, gyöngéd szavakat váltottak. De az ily rövid s hozzá ily kényelmetlen beszélgetések rossz vigasztalói a szerelmeseknek.

Ehhez járultak még Katica kérései, a miknek az lett az eredménye, hogy titkon Pál megtanult nagybátyjának előbbi legényétől kabátot szabni, varrni és tisztítani s egyszer csak elkérte Katótól atyjának mértékét: »Nagy munkába vágok! Ha sikerül, enyém vagy!«

Eljött a hushagyó kedd. E nap estéjén ünnepély volt Ollósyék házában. Így volt ez régen is, így volt most is. A drága befőtél megtöltött fánk volt az est főétele és a finom somlyói borral telt palackok époly kevésbé hiányozhattak az asztalról, mint a kövér ponty,

— (Egy kis csillagászat.) Holnap köszönt reánk december hó, a most folyó 1898-ik év utolsó hónapja. E hónapban a nap 1-én 7 óra 13 perckor kel és 3 óra 54 perckor nyugszik, tehát 8 óra 41 perc a hossza; a hó 31-én a nap 7 óra 34 perckor kel és 4 óra 1 perckor nyugszik, tehát 8 óra 27 perc lesz a hossza. A hold első negyede 6-án 11 óra 1 perckor délelőtt lesz; ujhold 13-án délben 43 perckor; első negyed 20-án 4 óra 22 perckor reggel és holdtölte 28-án éjtélkor 39 perckor. A hold 2-án 8 órakor reggel a földtávolban; 14-én délelőtt 2 órakor a földközéltávolban és 29-én este 7 órakor ismét a földtávolban lesz. A nap 21-én 7 óra 58 perckor este lép a Bak jegyébe; ekkor van a tél kezdete.

— (Jegyzőválasztás.) Dunaföldvárott most volt a jegyzőválasztás. Első jegyzővé Niefergall Nándort választották meg; adóügyi jegyző Tóth Andor, eddigi bölcskei községi jegyző lett.

— (Nyomorgó misszionáriusok.) Horvátországban a protestáns misszionáriusoknak igen sanyaru helyzetük van. Pedig a misszionáriusok a magyarság terjesztői is s a protestáns misszió sok tekintetben ellensúlyozója a Dráva partján lakó nép között, a horvát nemzetiségi mozgalmaknak. A daruvári protestáns misszionáriust ily irányu működéséért a Somogy megyei Közművelődési Egyesület elismerő oklevéllel is kitüntette. Csakhogy az elismerésen kívül alig jut más segítség a misszionáriusoknak, akik sok helyen nélkülözések között szolgálják a magyarság ügyét. Így történik aztán, hogy egyes misszionárius körök feloszlanak, mert lelkészüket a nyomorgást nem bírja tovább. Ez történt legutóbb a brediúskói körrel is, melynek lelkésze kénytelen volt misszionáriusi hivatását odahagyni, hogy az éhhaláltól megszabaduljon. Most az illetékes körök azon vannak, hogy a horvátországi protestáns missziók részére államsegélyt eszközöljenek ki.

a mely izletes levesként az ünnepélyes vacsorához bevezetésül szolgált.

Hushagyó kedd előtti napon volt Pál születése napja. Kató aznap vörösre sirta szemét, a mi a mama szivét fájdalommal töltötte el. Hisz ő is jóban volt Pálival és belátta, hogy itt valahogy segíteni kell.

— De hogy lehetne az ily dolgokban oly szerfőlött nyakas papát bevenni!

— Csak ha Pálit a holnapi estélyre meghívjuk! mondta Kató kissé habozva.

— Megpróbáljuk! szölt a mama s bement a mesterhez, a ki ujsággal kezében, kávéját szörcsölgetve ült a kereveten.

— Pali születése napja van ma!

— Ugy?!

— Az utóbbi időben bizony kissé barátságatlanok voltunk hozzá. Ő mégis csak a hugodnak a fia!

— Hm!

— Mégis csak illő volna tölünk, ha az estélyre meghívnök s ő is csak örülne neki.

— Miattam! De azt megmondom, Katicát csak az kapja meg, a ki ollóval és vasalóval tud bánni.

— Jó, jó — mondta az asszony egész boldogan, kedvence kívánságát teljesíteni látván.

De Kató nem gyönt meg mindent anyjának. Elhallgatta, hogy Pali neki reggel levelet küldött, melyben csak e két szó volt: »Készen van!«

Eljött az ünnepeste s az estszürkület beálltával megjelent Pali is egy nagy csomaggal, a melyet az előszoba egyik rejtett zugába tett

— **(Koldulni küldték.)** Egy apró, szomorú legénykét, egy alig hét éves fiút állított ma reggel a porkoláb a rendőrkapitány elé. A gyerek tegnap reggel óta itt csavargott a városban s házról-házra járt kéregetni, míg tegnap este egy rendőr be nem vitte a város-házára. A gyerek sirva adta elő a kapitánynak, hogy az anyja küldte be a városba Szabolcsbányáról koldulni, reá parancsolván, hogy addig haza ne merjen menni, míg pénzt nem visz magával. A szegény gyereket egy rendőr kísérte haza, anyját pedig tilos koldulásért a szolgabíróság fogja megbüntetni, hová áttették a rendőrségtől az ügyet.

— **(Teheti, mert vasuti.)** A budai külvárosi rakodó pályaudvar vasuti őreinek egész falka aprójósága van, melyek minden őrizet nélkül lévén, bejárnak a temető-kertbe s ott a sírok füveit, virágait elpusztítják. A temetőőrök már több ízben figyelmeztették az őrt, hogy vigyázzon az aprójóságaira, de az azzal felelt, hogy neki nem parancsol senki s ha a város azt akarja, hogy ne járjanak be az ő jószágai, hát keríttesse be a temetőt. A büszke vasutast ma feljelentették a rendőrségnek, a hol majd kérdőre vonják az ánzárgoló csirkefalka-tulajdonost, a kit bizonyára mőresre fog tanítani ezekután a saját főnöksége is.

— **(Tolvaj cseléd.)** Koch József lacsuki lakos már régebben tapasztalta, hogy éléskamrájából különböző élelmiszerek vesznek el. Végre lesbe állt és meg is lepte a szolgáját, mikor az egy csomó lopott dologgal kijött a kamrából, a mit álkulcsal nyitott fel. A hűtlen szolgát, a kit *Podiavány István*nak hívnak, feljelentette a meglöpött gazda a bíróságnál.

— **(Az elkobzott pisztoly.)** Gondos György m.-üröghi lakos vagyon osztozás közben összeveszett nővérével, s lekapva a falon lógó pisztolyát azzal fenyegette, hogy lelövi. A megrémült asszony feljelentésére a hatóság emberei elkobozták Gondos pisztolyát s életveszélyes fenyegetés miatt feljelentették az illetékes bíróságnak.

— **(Rakoncátlan vendégek.)** Graf Pálné szül. Glück Eszter eugentalui korcsmá-

le. Nagybátyjánál egy korábbi üzletbarát volt látogatóban s nagynénjének meg elég sürgős tennivalója volt s így Pali, Katót egyedül találta a konyhában, hol imádottja ép a tűzhelynél állt, készítve a finom, befőttes fánkot.

A viszontlátást nem kell lerajzolnunk. Ezt a tisztelt olvasó képzelete eléggé lefestheti. De mindennek van vége, így ama gyengéd csókoknak is volt, a melyeket Pali és Kató váltottak.

— Engedj már! szólt végre Kató. A mama azonnal visszajön és még sok dolgom van!

— Segitek én! biztosítá őt Pali. De előbb hadd veszem ki ezt a zsebemből! S ezzel egy szelencét huzott ki zsebéből, a melyet felnyitott és tartalmát egy porcellán tányérra tette. Valódi asztracháni kaviár, melyet egy barátom küldött Oroszországból. Elhóztam a nagybácsinak. Pompás csemege!

— És most nézte, hogy tölti Kató a fánkot befőttel. De nem volt henye szemlélő, mert mindenféle tréfás játékot űzött Katóval, míg csak Kató jól meglóbált befőttes hanállal meg nem fenyegette őt. Majd újra megcsókolta Pali s Pali meg, ha Kató egypár fánkot tett bele a forró zsirba, ujakat löktött, de figyelme nem volt egészen ott s az izletes befőttes fa-

jába egyik este bevetődött Weicer József eszéki lakos és három társa. Az eszéki vendégek nekiültek a boros üvegeknek, ittak is, mint a gödény, de mikor fizetésre került a sor, nem fizettek, hanem a helyett nekiálltak a kocsmablakoknak és sorban beverték azokat. A rakoncátlan vendégeket feljelentették a bíróságnak.

— **(Ismét drágább lett a pénz.)** Az osztrák-magyar bank igazgatósága a pénzpiac helyzetére való tekintettel elhatározta, hogy bankkamatlábat, melyet a multkor emelt föl $\frac{1}{2}$ percenttel, most újabb $\frac{1}{2}$ percenttel fölemeli, úgy hogy az osztrák-magyar bank kamatlába ezentul már 5 percent, mi természetesen a magán bankoknál is a pénz megdrágulását vonja maga után.

— **(A csók miatt.)** A milyen édes dolog a csók, olyan nagy galibát csinál gyakran, ha véletlenül rossz helyen csattan el. És egy ilyen eltévedt csókocská okozta a napokban azt a galibát Hosszu-Hetényben, melynek folytatása valószínűleg a bíróság előtt lesz. Akként történt a dolog, hogy *Schaumann János* hosszuhetényi lakos felesége már húzamosabb idő óta bizonyos gyöngédebb viszonyt folytatott *Kaindl József* ottani legénynyel, a miről — mint rendesen — a férjnek halvány sejtelve sem volt tegnapig, a midőnyugyanis véletlenül hazaérve, épen abban a pillanatban toppant be, mikor az az ominózus csókocská elcsattant, melynek visszhangjaként a másik percben már egy hatalmas nyakleves csattant el *Kaindl József* csókos száju arcán. Persze a dolog nem maradt ennyiben, a nyaklevesből verekedés támadt, melynek a zajra odasereglett szomszédok vetettek véget. A két verekedő fél pedig kékre adjusztált tagjaikkal orvoshoz siettek, hogy a felveendő látletek alapján panaszt emelhessenek egymás ellen.

— **(Kézrekerült tolvaj.)** Annak idején mi is hirt adtunk olvasóinknak arról, hogy *Krausz Róza* varróleánytól az Attila-utca 4. szám alatti házból valaki egy télikabátot ellopott. A rendőrség megindította a vizsgálatot, melynek során meg is találták a lopott kabátot *Vimai Pálné* pécsi gyümölcsárusnénál, ki azt vallotta, hogy ő a kabátot

zék meg a drága kaviáros edény veszedelmes közel álltak egymáshoz.

Az ünnepi vacsorát már feltálaták. Pali mesélt. Szépen, vonzóan tudott mindent előadni. Kató csillogó szemekkel hallgatta s maga Ollóssy uram is igen kedvesen bólongatott fejével.

— Kár, hogy nem szabó ez a Pali!

A levest elköltötték, a fánkok illatoztak az asztalon. A poharak tele voltak s a mester felemelte poharát élte párjára.

— És most a fánkhoz látni! mondá Ollóssy uram.

Oly szép fánkot nem egyhamar lehetett látni, mint a milyen ott állt az asztalon, mégis átalottak beleharapni az illatos süteménybe s már-már úgy látszott, hogy kárba vesznek a fánkok.

Ollóssy uram vitte mégis a legelsőt száájához, mosolyogva nézte az asszonyt és a leányt.

— De mi az? Valami kellemetlen érzés rajzolódott le az apa vonásain, gyorsan felugrott, kivette a szájából a bevett fánkot és a vizes pohár után kapott: »Pfüj! — micsoda ize van ennek?!« A mama meg volt rémülve, Kató meg elhalványodott, Pali szintén, kibén valami sejtés ébredt fel:

— A kaviárom!

Es úgy is történt. A fánkok egy része kaviárral volt megtöltve. Pali halotthalványan

egy előtte ismeretlen embertől vette. A télikabátot elkobozták és visszaadták jogos tulajdonosának, *Vimainét* azonban nem lehetett a lopás miatt perbe fogni, mert nem volt bizonyíték, mely bűnösségét igazolta volna. A rendőrség tovább nyomozott s ma sikerült a tettest *Mrazek János* morvaországi illetőségű cseléd személyében elfogni, ki a lopás napján, november 11-én utazott el Pécsről s Szereden szolgált azóta. *Mrazek* ugyan a tolvajok szokásához híven, tagadja a lopást, bár ártatlanságát bebizonyítania alig lesz lehetséges, mert *Vimainé* felismerte benne azt az embert, kitől annak idején a télikabátot vette.

— **(András napja.)** Ma van *András napja*, mely ugyancsak őszi, esős idővel érkezett meg. Pedig ime utolsó napja volt ma novembernek és holnap már decemberbe lépünk, mikor hó és fagy szokott lenni. Hogy az idén lesz-e? Az eddigi jelekből ítélve, nem kell erős decemberi hidegtől tartani, csak azután sokáig ne tartson az *Andrásnapi* eső, mert az esős, nedves időjárás nem jó szolgálatot tenne a gazdáknak!

— **(A nóta vége.)** *Katica* csinos kis leányka volt és *Katica* beleszeretett itt Pécsen egy göndörfürtü borbélylegénybe, a ki el is vette feleségül *Katicát* és elvitte magával az ő szülőfalujába, *Hatzfeldre*. S azóta ott ült a szép *Katica Nagelstein* *Franzi* borbélymester hatzfeldi »műtermében« és mosolygott a szappanos arcú vendégekre. S *Katica* mosolygott, addig mosolygott, míg csak egy szép napon bele nem gabalyodott egy öreg, kopasz fejű úrba, a kivel aztán elhagyta az ő göndörhaju urát s ide jött Pécsre a szüleihez. Ma reggel megjött *Franzi* ur is és keseregve kérte a rendőrséget, hogy szerezze vissza neki az ő szép, az ő hűtlen *Katicáját*! S a nóta vége ez: »Vak vagy óh szerelem!«

— **(Az elcsipett kis koldus.)** Itt van a tél s vele szaporodik azok száma is, kik koldulásból tengetik életüket. De ezek között a páriák között is vannak ám olyanok, a kik a koldulás mesterségét — *szégyenlik*. Ezek aztán vagy a saját, vagy az e célra — *bérelt* gyermekeket elküldik maguk helyett, hogy szánalmas alakjukkal, pityergő könyör-

állt az asztalnál. Most már nincs mentség, mindent be kell vallani.

Sötét felhők mutatkoztak Ollóssy uram homlokán, midőn Pali őszintén bevallotta, hogy Kató meg ő Isten előtt már régóta jegyesek s hogy a kaviáros fánkok az ő készítményeik. Az öreg tajtékzott és menydörgött, de Pali még egyszer szerényen megközelíté e szavakkal: Pardon egy pillanatra, kedves bácsi!

— És künn termett. Midőn visszajött, vadonat új kabátot hozott a karján s odalépett vele Ollóssy uramhoz: »Ön egy kabátot rendelt nálam, bátyám uram, kérem próbálja meg. Remélem, meglegedésére fog szolgálni!«

— Öcsém! kiáltott meglepődve az öreg, csak nem — — —

— A kabát készen van bátyám! Meg akartam mutatni, hogy a szerelem minden akadályt legyőz és hogy egy tanító szabad óráiban ollóval és vasalóval is megtanul banni, hogy ilyen arát vihessen haza!

Az öreg megindulva zárta őt karjaiba.

— Vedd el, megtartom szavamat! De — fánkot ne süss többet, bizd azt csak az asszonyra!!

Ford.: **Szakács Béla.**

gésükkel pressiot gyakoroljanak a jószívü emberekre. Tegnap este is elcsipett a rendőrség a pécs-bányatelepi uton egy ilyen koldus segédet. Ökölnyi gyerek az egész és máris bizonyos szakavatottsággal pityergi el a betanult mondókáját. *Kovács* Istvánnak hívják a kis embert, aki idegenek számára koldult. A kis fiút bevitték a torony alá, szülei ellen pedig megindítják az eljárást, amiért gyermeküket koldulásra bérbeadták.

— **(Katonai hir.)** *Schneider* József, besztercebányai 16-ik honvédgyalozezredbeli őrnagy, a pécsi 19-ik honvédgyalozezredhez áthelyeztetett.

— **(Himen.)** *Singer* Ármán, a Blau B. szigetvári takereskedő-cég utóda, a minap váltott jegyet Hercegszöllösön *Fuchs* Rózsikával, özv. *Fuchs* Babetta leányával. Ugyanekkor tartotta eljegyzését a menyasszony bátyja, *Fuchs* Soma dr. tb. járási és hercegi uradalmi orvos *Führer* Ilonkával, *Führer* Sándornak, Rác-Almás nagyközség jegyzőjének leányával.

— **(Megégett kisleány.)** Belecska községben, a falutól mintegy 300 lépésre levő akácós erdőben, többen teheneket legeltettek. A tehénpásztorok tüzet raktak száraz galyakból s odább mentek. A faluból a tűz láttára sok iskolás gyermek, fiu és leány, a tüzhöz jöttek s a lánggal égő száraz galyakat keresztül-kasul ugráltak, míg nem *Pergner* István belecskai lakos 6 éves *Magda* nevű kislánya is oda ért s a tüzhöz keresztül ugrálni kezdett, de oly szerencsétlenül, hogy ruhája tüzet fogott s égni kezdett. A gyermekek sikoltozva, jajgatva fu-

tásnak eredtek, úgy a szerencsétlen kis *Magda* is, miáltal az egész ruhája meggyuladt s ennek következtében a kisleány baloldala egészen megégett. A közelben tehenet őrző *Klein* Henrikné belecskai lakos a sikoltozásra figyelmessé lévén, midőn a futó s égő leányt meglátta, utána futott s azt elérve, magához szoritá s a ruhát letépté róla. A szegény kis *Magda* iszonyu kínos szenvedés után meghalt égés okozta sebeiben.

— **(Tiszujítás az ügyvédi kamarában.)** A pécsi ügyvédi kamara tisztikarának és választmányának három éves megbízásának ideje a folyó év végével lejárván, a kamara elnöke december 29. napjának d. u. 3 órájára hívta egybe a kamara helyiségébe a tisztujító közgyűlést, a melyen azonban a választás a törvény szerint csak úgy lesz érvényes, ha a kamarai tagoknak legalább a fele beadja szavazatát.

— **(Rendelet a hadgyakorlatokról.)** A honvédelmi miniszterium körlevelben elrendeli, hogy a csapatok hadgyakorlatai a vasuti pályatesteken meg nem engedhetők. Ha a pályatest elfoglalása elkerülhetetlen, akkor előzetesen érintkezésbe kell lépni az illetékes vasuti igazgatósággal. A pályatesteken okozott kárt a katonai kormányzatnak teljesen meg kell téríteni, ha a csapatok a pályatestre lépnek, a csapatparancsnokoknak szigoru felelősség terhe alatt gondoskodniok kell, hogy baleset ne történjék.

— **(Az éjjeli vendég.)** *Fördös* György, drávaszabolcsi lakoshoz a napokban beállított

éjnek idején egy ember, a ki magát *Szabó* Istvánnak nevezte, elmondta, hogy *Ujvidékről* való s éjjeli szállást kért. *Fördösök* gyanutlanul adtak neki éjjeli pihenő helyet, de reggelre kelve, nem találták sehol a vendéget, mivel együtt a gazdának pénzesszekrényéből az ott tartogatott negyven forintja is eltűnt. Ekkor derült ki, hogy az éjjeli vendég veszedelmes csavargó tolvaj volt, a kit most keresnek.

— **(Hirtelen halál.)** Ily cím alatt tegnap megirtuk, hogy özv. *Verbőcy* Józsefné, *Klimó*-utca 14. szám alatti lakosnő, hirtelen meghalt s hogy holttestét törvényszéki orvosiilag is megvizsgálták. A vizsgálat szerint a boncolás nem vált szükségessé s így a szív-szélhűtésben meghalt asszonyt — kiből *Verbőcy* István volt ciszterci főgimn. tanár, jelenleg plébános, édes anyját gyászolja — ma délután eltemették.

— **(Korcsmai verekedés.)** Lothárdon véres verekedés történt az ottani korcsmában. *Cimber* György és *Cimber* Ferenc személyi lakosok iddógáltak a kocsmában, mikor bementek oda öreg *Vigh* István, *Vigh* Mihály, *Vancsics* Bence lothárdi, *Sághi* József és *Sághi* István belvárdi lakosok. A jövevényeknek nem tetszett, hogy kívülök más is van a korcsmában és neki mentek hosszabb szóváltás után a két személyi embernek s megverték mindakettőt, úgy, hogy véres fejjel kellett azoknak a korcsmából menekülniök. *Cimber* György húsz napig, *Cimber* Ferenc pedig egy hétig gyógyuló sebeket szenvedtek, miért is a verekedőket feljelentették a pécsi

h
a
t
al

né
ke

mi
ze
me
der

ho
rar
ne
rül
me
A
m
k
é

királyi törvényszéknél súlyos, illetve könnyű tesisertés miatt.

— (**Baranyavármegye gazdasági egyesületének gyűlése.**) Baranyavármegye gazdasági egyesülete ma délután 4 órakor választmányi ülést tartott a vármegye közgyűlési termében. Az ülésen *Ország* Lajos elnöke alatt résztvettek: *Vörös* Mihály titkár, *Liebbald* Béni, *Szily* Tamás, *Sey* László, *Egry* József, *Biró* Imre abaligeti, *Komáromy* Tivadar hirdi plébánosok, *Jeszenszky* Ferenc, *Mándy* Samu és *Keller* István. Pontban négy órakor nyitotta meg elnök az ülést, üdvözlővén a jelenlevőket. Ezután tárgyalás alá került az ülés sorrendjének első pontja; elnöki jelentés az egyesület vagyonának elhelyezéséről. *Ország* Lajos elnök bejelentette a választmánynak, hogy az egyesület jelenlegi vagyona 6385 frt 37 kr., 517 frt kivételével, mely összeg bikák eladásából folyt be, az osztrák magyar banknál van részben készpénzben, részben értékpapirokban elhelyezve. Az elnöki jelentés tudomásul vétetett. A napirend második pontját a pénztári jelentés a befolyt tagdíjakról képezte. Bejelentetett, hogy tagdíjakban előirányozva volt: 1457 frt 50 kr., ebből befolyt: 812 frt 50 kr., tagdíjhátralék 645 frt. A választmány elhatározta, hogy tagdíjhátralékosait mielőbbi fizetésre fogja felhívni. Azután az alapszabályok átdolgozására kiküldendő bizottságot választották meg. A bizottság tagjai lettek: *Egry* József, *Fekete* Mihály, *Szily* Tamás, *Biró* Imre, *Hegedűs* Imre, *Sey* László, *Driesz* Lajos. A választmányi ülés ezután a községi faiskola kezelők megjutalmazása tárgyában akként határozott, hogy tekintettel arra, miszerint az egyesület ez évi vagyoni állapota nem olyan, hogy jutalmakat szavazhasson meg, a megérdemelt jutalmak kiosztását pályázat útján a jövő évben teljesíti, amikor a kormánytól fog

100—120 frt. segílyt e célra kérni. Továbbá napirenden kívül tárgyalatott a földmivelésügyi miniszter levele, melylyel Pécs város törvényhatósága által alkotott vásárvám és helypénzdíjszedési szabályzat fölött a Baranyavármegyei gazdasági egyesülettől nyolc nap alatt véleményes jelentést kér. Erre vonatkozólag elhatározták, hogy az egyesületi titkár a város közigazgatási előadójával e tárgyban érintkezésbe lépve, tárgyalásuk eredményéről az elnöknek jelentést tegyen. Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekesztette.

— (**Meglopott ember.**) *Lencsics* János, kölesdi lakoshoz, a napokban két ismeretlen vándorló tért be s mig *Lencsics* a szobájába ment, hogy egy kis alamizsnát adjon nekik, addig a vándorlók a konyhában egy szögére akasztott téli kabátjával odább álltak. Mivel a téli kabátban volt a pénztárcája is, tizenöt forint tartalommal, a meglopott ember kára elég nagy. Az ismeretlen tolvajokat keresik.

Művészet, irodalom.

○ **A hálókocsik ellenőre.** Szép számú közönség előtt került színre tegnap este, *Bisson* vigjátéka, mely midőn a francia színpadon először került színre, nagyban emelte a szerző hírnevét. A darab valóban megérdemli ezt az érdeklődést, melyet iránta a közönség tanusít. Gyors egymásutánban következő jelenetei, a szövegnek helyenkénti discretül pikáns volta, az egyes alakok kitűnő megrajzolása s — amit először kellett volna megmondanunk — a vig-

játék pompás alapeméje, a darab eredeti tárgya, mindezek a francia vigjátékok között az elsők közé emelik. A hálókocsik ellenőre, melyet *Zemplényi* P. Gyula mesteri kézzel, könnyed gördülékenységgel fordított magyarra. A mi az előadókat illeti, csak jót mondhatunk róla. *Godfroid* Györgyöt *Balla* Kálmán játszotta, s valóban kitűnően alakította a hitvesi kötelességeiről megfélekedett férjet, ki mindenütt s mindenféle eszközzel keresi a boldogító szerelmet, csupán — otthon nem. Harmadik felvonásbeli jelenete, melyben hallucinálni vél alakok megmagyarázhatlanul gyors változása folytán, olyan mesteri alakítás volt, melyet szünni nem akaró tapsviharral jutalmazott a közönség. Méltó partnere volt *P. Kovács* Mariska (Lucienne), aki elragadó kedvességgel és kedves naivitással játszotta azt a pikáns párisi asszonykát, ki minden áron megtartani óhajtja férje szerelmét s emellett nem által szerelmi viszonyt kezdeni *Bodefroid* Alfréddel (Bihari), mi a helyzet kiaknázásával egész csinos kalandot szül. *Bihari*, kit eddig is jó színésznek ismertünk, pompásan oldotta meg a tegnap reá rótt feladatot. *Montpepin* apót *Bognár* játszotta kitűnően, *Montpepin*-ét, az örökké kételkedő anyós szerepében *Benkő* Jolán a szokásos jó volt. Kitűnő alak volt *Peterdi* St. Medard Raul szerepében. *Labordave* kis szerepében *Delli* Lajos ügyeskedett. *Charbonneau* *Bérci* Gyula, feleségét *Bodroghyné* játszották. *H. Körösi* Juci eléggé kedvesen adta *Rozinét*, csak hogy tegnap is abba a már többször említett hibába esett, hogy a szavak végét ének-szerűen húzza. A naivitas nem abban áll, hogy

erte
az
ége

Itt
is,
kö-
lok.
lik.

—
et,
ör-
lin-

am
gy
se k
eik
nég
'ar-

va-
gett
en-
eg.

eg.

Ieg
len
ad
mi,

ba.
De
az

a szereplő a szavak végeit gyermekek, selypítő hangon nyújtja, így a legjobb szerepet is el lehet rontani, ami bizonyára nem célja H. Kőrösi Jucinak. A többi szereplők is eléggé jók voltak. A darabot Balla Kálmán gyakorlott és műértő keze rendezte. A közönség a legvidámabb hangulatban és egy kellemesen eltöltött est benyomásával távozott a színházból. (— csi —ő.)

⊙ **Hadjárat a békében.** A holnapután (pénntest) hirdetett *Gésák*, a katonai ünnepély miatt elmarad, s helyette *Hadjárat a békében* kitűnő vigjáték adatik. Szombat és vasárnap pedig színre kerül itt először a *Háromláb kapitány*, a budapesti városligeti színház mult nyári kasszadarabja.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 30-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén két névszerinti szavazás után tizenkét óra után *Reitter János* szolt az indemnityhez.

Félegy órákor *Saághy Gyula* interpellált. *Saághy* a következő interpellációt intézi a belügyi és a földmivelésügyi miniszterekhez:

1-ször: Miféle intézkedéseket tett egyrészt a belügyi, másrészt a földmivelésügyi miniszter az *Engel-céggel szemben felmerült borhamisítási ügy felderítésére?*

2-ször: Szándékoznak-e ezen ügyet lehető gyorsasággal és erélyvel megvizsgálni és a mennyiben a borhamisítás ténye beigazoltatnék: *legszigorubb megtorló intézkedéseket alkalmazni?*

Az interpellációra először *Darányi Ignác* földmivelési miniszter válaszolt a következőleg:

Gyanu merült fel, hogy Budapesten hamis borok árultatnak. A pécsi nyomokra vezetett budapesti rendőrség megindította a nyomozást. *Krecsányi Kálmán* küldetett ki a kiderítés végett.

Felkiáltások: Ahá!

A feltevés — folytatta a miniszter — hogy *Percel Dezső* belügyminiszter nyílt parancsa hiányzott és késleltette az eljárást, *nem igaz.* Miután *Engel* a budapesti IV. kerületben lakik, a IV. kerületi kapitány bizatott meg az eljárással, ki az eljárást megszüntette. A belügyminiszter ezt a megszüntető végzést megsemmisítette; a *visszaadott mintákat bekövetelte.* Mivel ez nem történhetett már meg, *Splényi Ödön* báró, negyedik kerületi kapitány ellen az eljárást megindította.

Kiáltások balról: Láttuk a tüntetésnél!

A vizsgálat újból a VIII. kerületi kapitányhoz tétetett át. *Engel* ekkor hozzám fordult — mondja a miniszter — és új bormintákat akart küldeni. Én azonban ezt visszatartottam. (*Helyeslés.*) Mert az *Engel-cég* maga az oka, hogy a régi mintákat megsemmisítették. A miniszter utasította a pestmegyei borvizsgáló bizottságot, mely az alispánnak dícsérendő közreműködésével folytatja az analízist. Az elé teljes megnyugvással néz. Kijelenti, hogy a pestmegyei alispán utján *sikerült*

új bormintákat szerezni s ezek vannak most vizsgálat alatt. Erzi felelősségét és úgy a belügyi, mint a kereskedelmi miniszterrel együttesen jár el az ügyben.

A földmivelési miniszter beszéde alatt sokszor közbeszóltak s *Szilágyi Dezső* elnöknek gyakran kellett az elnöki csengetyüt használnia a csend helyreállítására.

A helyesléssel fogadott választ *Saághy Gyula* tudomásul vette.

Percel Dezső belügyminiszter is felelt az interpellációra. Az illetékességi kifogást a cég adta be; ő azért állapította meg hivatalosan az illetékességet, mert már előzőleg a földmivelési miniszterrel úgy voltak meggyőződve, hogy Budapesten kell a vizsgálatot foganatosítani. *Nagy hiba ugyan, hogy a bormintákat visszaadattak,* de intézkedés tétetett, hogy mindama helyeken, hová az *Engel-cég* bort szállított, vizsgálat indíttassék.

Saághy Gyula nem vette tudomásul a belügyminiszter válaszát, mert nem tartja elegendő erélyesnek a belügyminiszter tett intézkedését.

TÁVIRATOK

— **Összebujtak az augurok.**

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Thun* osztrák miniszterelnök lovag *Förstner-Billau* miniszteri titkár kíséretében ma Budapestre érkezett s az „Angol királynő” fogadóban vett szállást. Délelőtt 1/2 11 órákor az osztrák miniszterelnök a budavári miniszterelnöki palotában *Bánffyval* és *Lukács* pénzügyminiszterrel értekezett. A megbeszélés tárgyát több, a kiegyezéssel összefüggő, kérdés képezte. Az osztrák kormányának más tagja ezuttal nem érkezett Budapestre.

— **Az új krétai kormányzó.**

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Hír szerint az orosz cár válasza a szultánnak *György görög herceg* kinevezése tárgyában hozzá intézett táviratára, igen barátságos hangon van tartva. *Miklós* cár válaszában kijelenti, hogy mindig tiszteletben tartotta a szultán jogait és érdekeit s a négy európai nagyhatalom a legjobb szándékkal igyekszik a krétai kérdést kedvezően megoldani és semmiképen sem akarja a szultán szuverenitását megsérteni, más megoldás azonban most nem lehetséges. *György herceg* a négy hatalom nevében megy Krétába a sziget ideiglenes kormányzása végett. A cár végül benső barátságáról biztosítja a szultánt.

Más forrásból jelentik, hogy a négy nagyhatalomnak *György görög herceg* kinevezésére vonatkozó jegyzékét még nem küldték el a portának, mert egyik-másik nagykövet még kormánya jóváhagyását várja a jegyzék új szövegéhez. A jegyzékben ki fogják jelenteni, hogy a tenger-nagyok szükségét látták annak, miszerint a sziget igazgatását egy vezetőre bizzák és hogy a négy nagyhatalom választása *György görög hercegre* esett, kit megbíztak, hogy Kréta igazgatását a krétai kérdés végleges rendezéséig átvegye.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Bpest, nov. 30.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.53; későbbi szállítás: 9.72
Tengeri, májusra: 4.83. — *Rozs*, márciusra: 8.52. —
Zab, őszre: 5.96.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 359.00. — Magyar hitelrészvény: 389.00 — Államvasut: 357.00.

Szerkesztői üzenet.

Bakter. A felszólalást csak akkor közöljük, ha nevét velünk tudatja. Mert a beküldő nevét legalább a szerkesztőségnek ismernie kell.

A közönség köréből.

Fölvilágosításul.

Tiefenbachernek a „Pécsi Figyelő” tegnapi számában megjelent nyilatkozatával szemben, a következőket vagyok kénytelen nyilvánosságra hozni: A napokban egyik barátom, (magam távol állok e választási mozgalomtól) ki *Kristóf* megválasztása érdekében buzgólkodik, megkért, hogy szólítsak föl néhány budai külv. polgárt, írják alá a *Kristóft* bizottsági tagnak ajánló körözüvnyt. Ez okból irtam *Holly*, *Gyimóthy* és *Tiefenbacher* uraknak: ez utóbbi-tól egy fiu a következő szóbeli üzenetét hozta: „Tiefenbacher úr azt mondta, hogy majd beszél *Holly* és *Gyimóthy* urakkal, ha azok aláírják azt a levelet, akkor aláírja ő is.” Mivel én üzenetileg *Holly* és *Gyimóthy* uraktól igenlő választ kaptam: azt hittem, hogy ez üzenet felhatalmaz arra, hogy Tiefenbacher nevét is barátom rendelkezésére bocsájthatom aláírás céljából, annál is inkább, mivel kevéssel előbb Tiefenbacher dicsekedett előttem, hogy mennyire korteskedik *Kristóf* érdekében, mennyire a szíven viseli annak megválasztását stb. Ez a dolog historikuma. Vagy a fiu értette tehát félre Tiefenbachert, vagy Tiefenbacher fölültetett engem. Hogy én jóhiszeműleg jártam el a dologban, az azt hiszem világos. Különben is: mért ragaszkodtam volna Tiefenbacher nevéhez, mikor tudtam, hogy *Kristóf* ügyén nem sokat lendít az, vajjon Tiefenbacher aláírja-e az öt ajánló levelet vagy sem; mikor tudtam, hogy *Erreth János* neve mellé a budaikülv. tekintélyes polgárok közül is bárki szivesen odairja a magáét.

Tisztelettel

Heckenberger Konrad.

Nyilt-tér.*)

Elismerés az érdemnek!

Wilhelm Ferenc gyógyszerész urnak Neunkirchen, Bécs mellett, Altona, 1897. augusztus 11-én.

Már 70 éves vagyok és 10 évig szenvedtem izületi-es és aranyeres-gumókban és nem tudtam segítséget találni. Az Ön **Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theája** 3 heti használata által teljesen megszabadultam szenvedéseimtől, ezért Önnek, valamint a Grófnénak, kinek nyilatkozatát a hírlapokban olvastam, hálás köszönetemet nyilvánítom.

Kitűnő tisztelettel

Ackermann Christ. magánzó

Altona, Hamburg mellett, Reichenstrasse 6.

Kapható minden gyógyszerertárban.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
3ZAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

8200. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fingernagel József pálfalui lakos végrehajthatónak, Fingernagel Mihály német-mároki lakos végrehajtást szenvedett ellen 550 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén lévő, a n.-mároki községben a 43. sz. a. tjkvben felvett, 56. hrsz. 37. sorsz. egész házra és belsősegre, ugyanehhez tartozó 70. sz. tjkvben felvett legelőre s így a végreh. törv. 156. §-a alapján Hengl Katalin, Hengl György és Fingernagel Erzsébet társtulajdonosokat illető részre is 462 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi január hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Német-Márok községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 46 forint 20 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. év LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. bíróság mint tlkvi hatóságnál, 1898. évi október hó 9-ik napján.

Molnár,
kir. albiró.

7478. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kis István laskói lakos végrehajthatónak, Balog József laskói lakos végrehajtást szenvedett ellen 10 frt 15 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén lévő, a laskói községben az 517. sz. a. tjkvben felvett 106/a. hrsz., 28/c. ház sz. egészben, az 1881. 60. t. cz. 156. §-a d) pontja értelmében, Vajda Juditot illető felére is 320 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi február hó 11. napján d. e. 10 órakor Laskó községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 32 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-czikk 42. §. a. jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. bíróság, mint tlkvi hatóságnál, 1898. évi szeptember hó 12-ikén.

Molnár,
kir. albiró.

LEHNER BÉLA

fűszer, gyarmatáru, rum, tea, liszt
és termény-kereskedése

Pécsett,
szigeti-országut 2. sz.
a „korona“ szálloda sarkán.

Jön a karácsony!!!

Ez alkalommal bátorkodok a n. é. közönség becses figyelmét föl hívni igen nagy és olcsó raktáromra: 1 nagy söveg I. rendű cukor kilója 43 kr., igen finom Cuba-kávé kilója 1 frt 80 kr., finom 1 frt 50 kr., közép minőségű csak 1 frt 20 kr. Továbbá: 00-lás liszt kilója 16 kr., 0-ás 15 kr., I. számú 14 $\frac{1}{2}$ kr., 2. számú 14 kr.; úgyszintén igen jó és olcsó kenyérliszt mindig nagy mennyiség van raktáron. — Cognac 1 nagy palack 1 frt 20 krtól 1 frt 80 krig, 1 kis palack 70 krtól 1 frt 20 krig. Tea-rum literje 70 krtól 1 frt 80 krig. Finom Tea dekája 4 krtól 10 krig.

Az árukat házhoz szállítom és nem tetszés esetén mindenkor visszaveszem.

Árjegyzéket kívánatra ingyen.

Vidéki megrendeléseket pontosan és portamentesen (franco) utánvétellel küldök. Mély tisztelettel

LEHNER BÉLA.

Hirdetések jutányos áron kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

MINDEN SORSJEGY UTÁNFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.

UJSAĞIROK SORSJÁTEKA

FÖNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ERT.

5 NYEREMÉNY a 20.000 KORONA értékben
AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNATRA 20% LEVONÁSSAL
AVÁLLALAT KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLVA

EGY SORSJEGY ÁRA: 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.
Sorsjegyeket ajánl

Pécsett: Ullmann M. Károly
és a „Pécsi Figyelő“ kiadóhivatala.